

מסכת סנהדרין

פרק ה משנה ד

וآخر כה מכךין את השני ובודקין אותו. אם נמצאו דבריהם
מקוניין, פותחים בזכות. אמר אחד מן הצדדים יש לי ללמד עלייו
זכות, או אחד מן ה תלמידים יש לי ללמד עלייו חובה, משקהין
אותו. אמר אחד מן ה תלמידים יש לי ללמד עלייו זכות, מעליין
אותו ומושיבין אותו בינו, ולא היה יורד ממש כל היום
כלו. אם יש ממש בדבריו, שומען לו. ואפלו הוא אומר יש
לי ללמד על עמי זכות, שומען לו, ובלבד שיש ממש
בדבורי: